

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Mgr. Bc. Jany Satrapové a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobkyně: **M. B.**, narozena „X“,
sídlem „X“,
zastoupena Mgr. Michalem Varmužou, advokátem,
sídlem Kozinova 2, 787 01 Šumperk,

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**,
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 11. 2016, č. j. 52914/16/5000-10610-711361,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhala zrušení rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 25. 11. 2016, č. j. 52914/16/5000-10610-711361, jímž žalovaný zamítl odvolání Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Specializovaného finančního úřadu (dále jen „správce daně“) ze dne 9. 8. 2016, č. j. 214445/16/4300-00805-050610. Tímto rozhodnutím správce daně uložil žalobkyni uhradit dle § 48 odst. 7 zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „loterijní zákon“) výnos ve výši 1 123 467 Kč v důsledku porušení § 4 odst. 1 loterijního zákona, kterého se dopustila tím, že v období nejméně ode dne 1. 9. 2014 nejméně do dne 31. 10. 2015 v provozovně na adrese 9. května 26, Litvínov, provozovala nebo organizovala loterii nebo jinou podobnou hru prostřednictvím minimálně sedmi kusů technických zařízení označených jako „VĚDOMOSTNÍ SOUTĚŽ“ nebo „KVÍZ“ bez platného povolení Ministerstva financí, a zároveň uložil žalobkyni povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Žalobkyně se současně v žalobě domáhala toho, aby soud zrušil též rozhodnutí správce daně a uložil žalovanému povinnost nahradit jí náklady soudního řízení.

Obsah žaloby a jejího doplnění

2. Žalobkyně nejprve podrobně zrekapitulovala dosavadní průběh řízení. Namítla, že v žádném případě nebyla provozovatelem ani organizátorem loterie či jiné podobné hry ve smyslu § 4 loterijního zákona, a proto je rozhodnutí žalovaného nezákonné. Další nezákonnost žalobkyně spatřovala v tom, že v případě vědomostní soutěže, provozované prostřednictvím internetového zařízení v její provozovně, se nejednalo o loterie či jiné podobné hry dle loterijního zákona. Uvedla, že zjištění skutkového stavu správními orgány v řízení o uložení pokuty ani v řízení o vydání výnosu nebylo provedeno objektivně, skutkové závěry neodpovídají skutečnosti, skutková zjištění správních orgánů nemají oporu v provedeném dokazování a jejich právní závěry nejsou v souladu s dikcí loterijního zákona.
3. Žalobkyně poté rozsáhlým způsobem přestřela rozdíly mezi jednotlivými typy kvízomatů a obsáhle poukázala na způsob, jakým organizovala a provozovala loterie. Největší část argumentace obsažené v žalobě spočívala v tom, že žalobkyně nesouhlasila s posouzením daňových orgánů, že by prostřednictvím provozovaných internetových zařízení provozovala či organizovala loterii či jinou podobnou hru. K tomu, aby se jednalo o loterii nebo jinou podobnou hru, musely by být dle žalobkyně dle § 1 odst. 2 loterijního zákona kumulativně naplněny dva znaky, a to nenávratnost zaplaceného vkladu a prvek náhody nebo předem neznámé okolnosti či události, která rozhoduje o výhře, či prohře; ani jeden znak v posuzovaném případě nebyl naplněn.
4. V doplnění žaloby ze dne 7. 4. 2017 žalobkyně poukázala na rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 22/2012-53 a 5 Afs 13/2013-30, podle nichž jsou v právním smyslu provozovateli loterií pouze výhradně společnosti (držitelé povolení k provozování výherních hracích přístrojů) a podle loterijního zákona není možné, aby se na provozování výherních hracích přístrojů podílela jiná osoba než držitel povolení; majitele restaurace a baru lze podle Nejvyššího správního soudu za provozovatele loterie považovat částečně pouze v ekonomickém smyslu, a proto není osvobozen od daně z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) z nájemného za užívání prostor pro provozování loterie. Na základě výše uvedeného bylo dle žalobkyně zřejmé, že její námitka, že jí nemohla být uložena pokuta za neoprávněné provozování loterie ani následně uloženo vydání výnosu z neoprávněného provozování loterie, je zcela důvodná, neboť není provozovatelem loterie dle § 4 loterijního zákona.

Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

navrhl její zamítnutí pro nedůvodnost. Poznamenal, že porušení povinnosti žalobkyně provozovat loterii nebo jiné obdobné hry pouze na základě povolení vydaného příslušným orgánem, tj. porušení § 4 odst. 1 loterijního zákona, bylo zjišťováno a potvrzeno v řízení o uložení pokuty, které bylo ukončeno pravomocným rozhodnutím o uložení pokuty; stejně tak bylo prokázáno, že z předmětného provozování loterie nebo jiné obdobné hry bez povolení Ministerstva financí plynul žalobkyni výnos. Zdůraznil, že závěry přijatými v rozhodnutí o uložení pokuty byl žalovaný vázán a musel je respektovat. Konstatoval, že na tuto skutečnost byla žalobkyně upozorněna již v rozhodnutí o odvolání, na které žalovaný v podrobnostech odkázal. Poukázal na to, že v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí je zcela srozumitelně konstatováno, že žalobkyní uplatněné odvolací námitky směřují proti jinému rozhodnutí, tedy proti rozhodnutí o uložení pokuty, které není a nemůže být přezkoumáváno v projednávané věci. Takový postup by byl v rozporu se zásadou zákonnosti, právní jistoty a legitimního očekávání.

Ústní jednání soudu

6. Při jednání soudu konaném dne 13. 11. 2019 právní zástupce žalobkyně setrval na tom, že žaloba byla podána důvodně a soud by jí měl v plném rozsahu vyhovět. Dále zdůraznil, že v daném případě je rozhodná situace totožná se skutkovým stavem posuzovaným Nejvyšším správním soudem ve věcech žalob společností DANTER GAMBLE s.r.o. a Topida s.r.o., v jejichž věcech rozhodoval Krajský soud v Brně. V obou případech bylo zjištěno, že nebyl dostatečně zjištěn rozhodný skutkový stav a žalobou napadená rozhodnutí byla zrušena pro nepřezkoumatelnost. V obou případech se správní orgány nezabývaly otázkou posouzení významu „otázky poslední záchrany“. Ani v této věci nebyla tato otázka v rámci řízení o uložení pokuty náležitě posouzena. Je tedy patrné, že skutkový stav nebyl zjištěn v dostatečném rozsahu. Přestože výše zmíněná rozhodnutí soudu se týkala rozhodnutí o uložení pokuty, s ohledem na skutečnost, že zásadní otázka případu žalobkyně v řízení o uložení pokuty nebyla posuzována správními orgány, je dle názoru právního zástupce žalobkyně nutné se touto otázkou zabývat i v řízení o uložení uhrazení výnosu z provozování loterií a jiných podobných her. Skutkový stav zjištěný v rámci řízení o pokutě je dle jeho názoru nepřezkoumatelný. Poukázal rovněž na skutečnost, že žalobkyně podávala podnět k přezkumu rozhodnutí o udělení pokuty, ovšem správní orgán se „otázkou poslední záchrany“ v reakci na tento podnět vůbec nezabýval. Uvedl, že z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že tento soud upřednostňuje širší přezkum zákonnosti správního rozhodnutí, než by v daném případě byl pouze formální odkaz na předchozí rozhodnutí o pokutě. Vzhledem k výše uvedeným soudním případům, kdy došlo ke zrušení rozhodnutí správních orgánů o uložení pokutě pro nedostatečně zjištěný skutkový stav, kdy se správní orgány nezabývaly „otázkou poslední záchrany“, byl toho názoru, že by v případě pouhého formálního odkazu na předchozí rozhodnutí o pokutě v případě žalobkyně mohlo dojít k nepřijatelnému rozdílnému přístupu k subjektům ve stejném postavení pouze s ohledem na skutečnost, zda podaly, či nepodaly včasné odvolání proti rozhodnutí o pokutě. Trval na tom, že žalovaný se měl posouzení „otázky poslední záchrany“ věnovat.
7. Pověřená pracovnice žalovaného při tomto jednání navrhla, aby soud žalobu zamítl. Zdůraznila, že je třeba zohlednit skutečnost, jaké rozhodnutí je předmětem přezkumu v daném soudním řízení. Konstatovala, že jde o rozhodnutí o uložení úhrady výnosu z provozování loterijní a jiné hry, a nikoliv o řízení o uložení pokuty za provozování takové hry bez povolení. Námitky žalobkyně jsou dle jejího názoru relevantní výlučně ve vztahu k rozhodnutí o pokutě a vztahují se výhradně k posouzení otázky, zda žalobkyně Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

provozovala předmětnou hru s příslušným povolením, či nikoliv. V daném případě tato otázka dle pověřené pracovnice žalovaného byla pravomocně rozhodnuta v rámci řízení o uložení pokuty. Uvedla, že v dané věci postupoval žalovaný v souladu se zásadou presumpce správnosti a závaznosti správního rozhodnutí. Nad rámec tohoto řízení poukázala na skutečnost, že Nejvyšší správní soud ve svých rozhodnutích zatím neposuzoval skutečnost, zda existence „otázky poslední záchrany“ vyvíjí provozovatele z možnosti uložení pokuty za provozování loterie a podobné hry, či nikoliv.

8. Soud při jednání v souladu s § 52 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) provedl k návrhu žalobkyně dokazování sdělením podstatného obsahu sdělení žalovaného ze dne 2. 11. 2016, č. j. 48565/16/5000-10610-711361, z něhož soud zjistil, že žalovaný neshledal důvod pro zahájení přezkumného řízení ve věci pravomocného rozhodnutí správce daně ze dne 10. 5. 2016, č. j. 124759/16/4300-00805-050610.
9. Soud z vlastní iniciativy při jednání v souladu s § 52 s. ř. s. provedl důkaz rozhodnutím správce daně ze dne 10. 5. 2016, č. j. 124759/16/4300-00805-050610, s doložkou právní moci, a rozhodnutím žalovaného ze dne 25. 7. 2016, č. j. 33141/16/5000-10610-711361, z něhož plyne, že uvedené rozhodnutí správce daně nabylo právní moci dne 5. 8. 2016.

Posouzení věci soudem

10. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, včetně prekluze daňové povinnosti, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
11. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu, po prostudování obsahu předloženého správního spisu a po provedeném jednání dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
12. Podle § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích *pokutu do výše 10 000 000 Kč uloží finanční úřad uvedený v § 46 odst. 1 písm. c) právnické nebo fyzické osobě, která bez povolení, které by bylo oprávněno vydat ministerstvo, provozuje nebo organizuje loterii, tombolu nebo jinou podobnou hru, nebo ji provozuje v rozporu s tímto zákonem nebo poruší zákaz stanovený v § 1 odst. 5 nebo § 4 odst. 10.*
13. Podle § 48 odst. 7 téhož zákona *finanční úřad může rozhodnout, že výnos loterie nebo jiné podobné hry provozované v jeho územním obvodu bez povolení, které by bylo oprávněno vydat ministerstvo, bude odveden do státního rozpočtu České republiky.*
14. Soud předně zdůrazňuje, že předmětem tohoto soudního řízení jsou rozhodnutí daňových orgánů, kterými byla žalobkyni uložena povinnost uhradit výnos z provozování loterie nebo jiné obdobné hry prostřednictvím sedmi kusů technických zařízení označených jako

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

„VĚDOMOSTNÍ SOUTĚŽ“ nebo „KVÍZ“ bez platného povolení Ministerstva financí, které žalobkyně provozovala nebo organizovala v období nejméně ode dne 1. 9. 2014 nejméně do dne 31. 10. 2015 v provozovně na adrese 9. května 26, Litvínov. V řízení o uložení povinnosti uhradit výnos loterie nebo jiné obdobné hry provozované bez povolení Ministerstva financí jsou daňové orgány povinny hodnotit pouze to, zda byl řádně zjištěn provozovatel, který provozoval nebo organizoval loterie nebo jiné obdobné hry bez povolení Ministerstva financí, a výši výnosu z daných loterijních her. Žalobkyně tak v tomto soudním řízení může s úspěchem namítat pouze to, že nebyla správně určena jako provozovatelka loterie nebo jiné obdobné hry provozované bez povolení Ministerstva financí a že daňové orgány dospěly k nesprávné výši výnosu z daných loterijních her. Žalobkyně přitom žádné námitky týkající se toho, že by daňové orgány nesprávně určily výši výnosu z loterie nebo jiné obdobné hry provozované bez povolení Ministerstva financí, v žalobě neuplatnila. Z tohoto důvodu se soud správnosti stanovení výše výnosu rozhodnutími daňových orgánů vůbec nezabýval.

15. Žalobkyně však namítala, že nebyla provozovatelkou ani organizátorkou loterie nebo jiné obdobné hry provozované bez povolení Ministerstva financí ve smyslu § 4 odst. 1 loterijního zákona. S tímto soud nemůže souhlasit. Otázka, zda byla žalobkyně provozovatelkou, popř. organizátorkou loterie nebo jiné obdobné hry provozované bez povolení Ministerstva financí, byla předmětem řízení o uložení pokuty. V daném řízení byla pravomocným rozhodnutím správce daně ze dne 10. 5. 2016, č. j. 124759/16/4300-00805-050610, žalobkyni podle § 48 odst. 1 písm. c) loterijního zákona uložena pokuta ve výši 35 000 Kč právě za to, že provozovala loterie nebo jiné obdobné hry bez povolení Ministerstva financí. Odvolání proti tomuto rozhodnutí správce daně bylo zamítnuto jako opožděné. Soud dále poznamenává, že žalobkyně podala dne 6. 10. 2016 podnět k přezkoumání rozhodnutí správce daně o uložení výše specifikované pokuty, přičemž žalovaný přípisem ze dne 2. 11. 2016 žalobkyni sdělil, že neshledal důvody pro zahájení přezkumného řízení. Z uvedeného je zřejmé, že rozhodnutí o uložení pokuty za porušení povinnosti stanovené v § 4 odst. 1 loterijního zákona bylo pravomocné a nebylo předepsaným způsobem zrušeno.
16. Soud zdůrazňuje, že rozhodnutí o uložení pokuty za správní delikt ze dne 10. 5. 2016 se týkalo výhradně žalobkyně, která byla uznána vinnou z toho, že v období nejméně ode dne 1. 9. 2014 nejméně do dne 31. 10. 2015 v provozovně na adrese 9. května 26, Litvínov, provozovala nebo organizovala loterii nebo jinou podobnou hru prostřednictvím minimálně sedmi kusů technických zařízení označených jako „VĚDOMOSTNÍ SOUTĚŽ“ nebo „KVÍZ“ bez platného povolení Ministerstva financí. Rozhodnutím ze dne 9. 8. 2016, č. j. 214445/16/4300-00805-050610, správce daně uložil žalobkyni uhradit výnos ve výši 1 123 467 Kč v důsledku porušení § 4 odst. 1 loterijního zákona, kterého se dopustila tím, že v období nejméně ode dne 1. 9. 2014 nejméně do dne 31. 10. 2015 v provozovně na adrese 9. května 26, Litvínov, provozovala nebo organizovala loterii nebo jinou podobnou hru prostřednictvím minimálně sedmi kusů technických zařízení označených jako „VĚDOMOSTNÍ SOUTĚŽ“ nebo „KVÍZ“ bez platného povolení Ministerstva financí. Z uvedeného je zřejmé, že rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit výnos z loterie provozované bez povolení, které by bylo oprávněno vydat Ministerstvo financí, se týkalo stejného subjektu (zde žalobkyně), stejného období a stejné provozovny, v níž byly bez povolení Ministerstva financí provozovány nebo organizovány loterie nebo podobné hry, a to prostřednictvím stejného počtu a typů technických zařízení jako v případě rozhodnutí o uložení pokuty za správní delikt. Posouzení, zda žalobkyně daná

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

technická zařízení v období od 1. 9. 2014 do 31. 10. 2015 provozovala bez povolení Ministerstva financí, tedy bylo předmětem řízení o uložení pokuty za správní delikt, přičemž v tomto řízení bylo shledáno, že žalobkyně provozovala loterii bez povolení příslušného orgánu státní správy.

17. Dle § 57 odst. 2 písm. c) části věty za středníkem zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), který se dle § 45 odst. 1 loterijního zákona v tomto řízení použije, platí, že správní orgán si nemůže učinit úsudek o tom, zda byl spáchán trestný čin, přestupek nebo jiný správní delikt a kdo za něj odpovídá, ani o otázkách osobního stavu. Výrokem rozhodnutí o správním deliktu tedy byly správní orgány v tomto řízení vázány, neboť výrokem tohoto rozhodnutí bylo určeno, čeho se pachatel (zde žalobkyně) dopustil a v čem jím spáchaný delikt spočíval (k tomu srov. např. usnesení rozšířeného senátu ze dne 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006-73, publ. pod č. 1546/2008 Sb. NSS, www.nssoud.cz). Z rozhodnutí o uložení pokuty za správní delikt je povinen dle § 52 odst. 2 věty druhé části věty za středníkem s. ř. s. vycházet i soud. Z uvedeného vyplývá, že v tomto řízení není soud oprávněn přezkoumávat rozhodnutí, kterým byla žalobkyni uložena pokuta za správní delikt spočívající v provozování nebo organizování loterie nebo jiné obdobné hry bez povolení Ministerstva financí, a je povinen z tohoto rozhodnutí vycházet. Soud tedy musel vycházet z toho, že žalobkyně provozovala loterie nebo jiné podobné hry bez povolení Ministerstva financí, a proto se nemohl věcně zabývat námitkami žalobkyně zpochybňujícími tuto skutečnost (ke stejným závěrům dospěl též rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 1. 2018, č. j. 57 Af 1/2017-44, www.nssoud.cz).
18. Jiná situace by nastala v případě, pokud by rozhodnutí o uložení pokuty vůbec nebylo vydáno, popřípadě by se takové rozhodnutí netýkalo žalobkyně, skutek by se týkal jiné provozovny, jiného období nebo jiných technických zařízení (či jejich počtu). V takovém případě by totiž nebyly správní orgány vázány pravomocným rozhodnutím o správním deliktu o tom, že žalobkyně provozovala nebo organizovala loterie nebo jiné podobné hry bez povolení Ministerstva financí, a musely by tuto otázku samostatně posuzovat. Opačný výklad by vedl k tomu, že by se fakticky přezkoumávalo pravomocné rozhodnutí o správním deliktu, jímž byla žalobkyně uznána vinnou z toho, že provozovala loterie bez povolení Ministerstva financí. Smyslem úpravy povinnosti odvést výnos z nelegálně provozované loterie do státního rozpočtu není opětovně přezkoumávat pravomocné rozhodnutí o uložení pokuty za správní delikt spočívající v tom, že pachatel správního deliktu provozoval loterie bez platného povolení. Smyslem této úpravy je odvést finanční prostředky do státního rozpočtu v tom rozsahu, ve kterém byly získány protiprávní činnostmi, a znemožnit tím jejich legalizaci soukromoprávními subjekty, z čehož je patrný reparační charakter normy. Soud opakovaně zdůrazňuje, že protiprávní činností, kterou má na mysli § 48 odst. 7 loterijního zákona, je provozování loterie bez povolení Ministerstva financí a právě za toto protiprávní jednání byla žalobkyni pravomocným rozhodnutím o uložení pokuty za správní delikt sankciována.
19. Soud tedy shrnuje, že skutečnost, že žalobkyně byla provozovatelkou nebo organizátorkou loterie nebo jiné obdobné hry bez povolení Ministerstva financí podle § 4 odst. 1 loterijního zákona, byla prokázána právě pravomocným rozhodnutím správce daně ze dne 10. 5. 2016, č. j. 124759/16/4300-00805-050610, kterým byla žalobkyni za tento správní delikt uložena pokuta ve výši 35 000 Kč. Námitky žalobkyně o nedostatečnosti skutkových zjištění týkajících se toho, že byla provozovatelkou nebo organizátorkou loterie nebo jiné obdobné hry bez povolení Ministerstva financí, jsou tedy nedůvodné. Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Soud doplňuje, že žalovaný dílčí odvolací námitky žalobkyně týkající se otázky, zda byla, nebo nebyla provozovatelkou daných technických zařízení bez povolení Ministerstva financí, shrnul do jednoho okruhu, a vyslovil názor, že veškeré námitky směřující proti závěru, že žalobkyně naplnila znaky provozování loterií ve smyslu § 4 odst. 3 loterijního zákona, již byly řešeny v řízení o uložení pokuty, žalovaný se jimi již s ohledem na vázanost rozhodnutím o správním deliktu nemohl znovu věcně zabývat. Rozhodnutí žalovaného tedy není v tomto ohledu nepřezkoumatelné.

20. Odkazy žalobkyně na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 11. 2018, č. j. 1 As 207/2018-32, publ. pod č. 3855/2019 Sb. NSS, a rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 10. 4. 2019, č. j. 62 Af 131/2016-62, www.nssoud.cz, týkající se toho, že v daných věcech se správní orgány nezabývaly otázkou posouzení významu „otázky poslední záchrany“, a proto byla jejich rozhodnutí zrušena a věci jim vráceny k dalšímu řízení, jsou nepřipadné. Předmětem výše zmíněných případů projednávaných Nejvyšším správním soudem a Krajským soudem v Brně byla rozhodnutí správních orgánů, kterými byla účastníkům řízení uložena pokuta za správní delikt podle § 48 odst. 1 písm. c) loterijního zákona, a to za porušení § 4 odst. 1 téhož zákona. V nyní posuzované věci je však předmětem řízení uložení povinnosti uhradit výnos z loterie provozované bez povolení Ministerstva financí a v tomto řízení se již správní orgány nemohly znovu zabývat důvody, pro které byla žalobkyni uložena pokuta za správní delikt podle § 48 odst. 1 písm. c) loterijního zákona, a na základě kterých bylo pravomocně rozhodnuto, že žalobkyně byla provozovatelkou daných technických zařízení bez povolení Ministerstva financí. „Otázku poslední záchrany“ měla žalobkyně uplatňovat v řízení o uložení pokuty za správní delikt podle § 48 odst. 1 písm. c) loterijního zákona.
21. Neopodstatněná je též námitka žalobkyně týkající se toho, že v případě žalobkyně mohlo dojít k nepřípustnému rozdílnému přístupu k subjektům ve stejném postavení pouze s ohledem na skutečnost, zda podaly, či nepodaly včas odvolání proti rozhodnutí o pokutě. Skutečnost, že žalobkyně nepodala včas odvolání proti rozhodnutí o uložení pokuty za správní delikt dle § 48 odst. 1 písm. c) loterijního zákona, jde výhradně k její tíži. Okolnost, že se odvolací orgán věcně nezabýval jejím odvoláním proti rozhodnutí o rozhodnutí o uložení pokuty za správní delikt, je důsledkem pozdního podání odvolání ze strany žalobkyně, a nelze v tom tudíž spatřovat rozdílný přístup k subjektům ve stejném postavení. Naopak, správní řád s opožděně podaným odvoláním spojuje důsledek spočívající v tom, že takové odvolání se bez věcného posouzení odvolacích námitek zamítne (srov. § 92 odst. 1 správního řádu). Žalobkyně tak v případě pozdě uplatněného odvolání byla ve stejném postavení jako jiní účastníci správního řízení, kteří rovněž podali odvolání po lhůtě stanovené pro jeho podání.
22. Rovněž námitky žalobkyně, v nichž poukazovala na rozdílnost internetových zařízení s vědomostní soutěží vytvořenou polskou společností Verdex a u zařízení typu Quizard na to, že provozovatelem daných zařízení byl její smluvní partner, s nímž měla pouze uzavřenou smlouvu o umístění těchto zařízení v její provozovně, a na to, že nebyly naplněny znaky loterie nebo jiné obdobné hry podle § 1 odst. 2 loterijního zákona, jsou zcela bezpředmětné. Tyto námitky mohly být relevantní toliko v řízení o uložení pokuty za správní delikt podle § 48 odst. 1 písm. c) loterijního zákona.
23. Poukazy žalobkyně na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2012, č. j. 1 Afs 22/2012-53, a ze dne 20. 2. 2015, č. j. 5 Afs 13/2013-30, soud nepovažuje pro projednávanou věc za příléhavé, neboť dané rozsudky se týkaly doměření DPH a jejich

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

závěry nelze v tomto případě použít. K pojmu provozovatel loterie a k uložení pokuty dle § 48 odst. 1 písm. c) loteriijního zákona, ačkoliv tyto otázky soud nemohl v tomto řízení, jak je výše uvedeno, věcně řešit, jsou příhodné např. závěry obsažené v již citovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 11. 2018, č. j. 1 As 207/2018-32 (jeho odstavce 37 až 47), či ze dne 4. 4. 2019, č. j. 1 As 74/2018-40, www.nssoud.cz, na které lze žalobkyni odkázat.

24. Soud tedy neshledal, že by rozhodnutí daňových orgánů, kterými byla žalobkyni uložena povinnost uhradit výnos loterie nebo jiné obdobné hry provozované bez povolení Ministerstva financí do státního rozpočtu České republiky, byla nezákonná.
25. Soud pro nadbytečnost neprovedl dokazování výsledkem žalobkyně, výsledkem soudního znalce Ing. Dušáka, výsledkem pracovníků Elektrotechnického ústavu P. U. a Ing. V., článkem publikovaným v Mladé frontě DNES dne 1. 11. 2016, protokolem o kontrole ze dne 2. 8. 2016, č. j. 212676/16/4322-11813-50508, týkajícím se společnosti DP&K-CZQ s.r.o. jako kontrolované osoby, správním spisem správce daně sp. zn. 17/2016P a 404/2016P, námitkami společnosti DP&K-CZQ s.r.o., námitkami proti kontrolním zjištěním ze dne 19. 8. 2016, rozšířeným stanoviskem Ministerstva financí ze dne 24. 7. 2014, znaleckým posudkem Mgr. M. L. č. 193/2018, částečnou kopií obžaloby projednávané Okresním soudem v Novém Jičíně pod sp. zn. 3 T 194/2017, částečnou kopií posudku Institutu pro testování a certifikaci, a.s., č. j. 4216012454_b, znaleckým posudkem k podrobnému zmapování principů vědomostní soutěže a ověření funkčnosti zařízení předvedením ze strany společnosti Verdex, neboť všechny tyto důkazy byly žalobkyní navrhovány k prokázání skutečnosti, že nebyla organizátorkou ani provozovatelkou loterie nebo jiné podobné hry, což však nebylo předmětem tohoto soudního řízení; tato otázka byla posuzována v řízení o uložení pokuty za provozování loterie nebo jiné obdobné hry bez povolení Ministerstva financí.
26. S ohledem na výše uvedené soud vyhodnotil žalobu v mezích uplatněných žalobních bodů jako zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
27. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, ani jejich náhradu nepožadoval, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 13. listopadu 2019

Mgr. Václav Trajer, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)